

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

VILLA K.NUDDE

Een blijspel in twee bedrijven

door

1880

Maria Waembeke

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2017
Nr.3380

PERSONAGES

(4 dames – 3 heren)

MAGDA : bemiddelde weduwe, heeft na de dood van haar man de villa laten ombouwen tot pension. Is het weduwe-zijn grondig beu en wil graag een relatie met de klusjesman.

TANTE BERTHA : heeft de keuken onder haar hoede en helpt eventueel als kamermeisje.

GUST : doet dienst als manusje van alles : hulp voor klusjesman, kokshulp, afwasser, onderhoud tuin enz. Meer mond dan actie – zeer onhandig. Simpel van geest.

GRAZJA : Poolse- sterk accent – meid voor alle werk : onderhoud kamers, receptie (zorgt voor spraakverwarringen), enz.. – heeft ook een oogje op de klusjesman.

JOHN : klusjesman, aanbeden door Magda en Gracja. Heeft ook veel belangstelling voor Anna, de verpleegster, die hij enige tijd geleden ontmoette.

DOLF : invalide, zit in een rolstoel. Wordt vergezeld door zijn privé-verpleegster Anna. Heeft op alles en iedereen wat aan te merken.

ANNA : privé-verpleegster van Dolf. Papt ook aan met John.

DECOR

Salon van het pension. Een dubbele deur of opening gang (rechts naar keuken, links naar gang voor inkomhal, eetzaal en rest van de kamers). Een sofa, zetel(s), salontafeltje, buffetkast, kleine kast(jes), bar met enkele barkrukken, enkele schilderijtjes, parlofoon, een tv-toestel.

KORTE INHOUD

Sinds ze weduwe is wil Magda van haar veel te grote villa een pension maken. Ze heeft daarvoor de hulp van ‘tante’ Bertha en haar klungelige man Gust, een inwonend echtpaar, aangevuld met de Poolse werkvrouw Gracja. John, de klusjesman, die te pas en te onpas moet worden opgeroepen dank zij de ‘ongelukjes’ van Gust, laat zich de wedijverende avances van magda en Gracja graag welgevallen. Wanneer de chagrijnige rolstoelpatiënt, meneer Verdonck, samen met zijn privéverpleegster hun intrede doen, gaan de poppen aan het dansen. Hij jaagt met zijn klachten en commentaar iedereen de muren op. De dames ondervinden meteen dat hij zijn handen niet kan thuishouden en Gust heeft verschillende aanvaringen met hem... Ondertussen wil de nieuwsgierige verpleegster alles weten over de interne keuken van huize K. Nudde, waarbij Bertha en Gracja honderduit praten. Blijkt dat ook zij meer dan één oogje op John heeft.. Dan is er nog het verjaardagsfeestje van Gracja, met een klikkend optreden van een verrassend koppel. En daarmee is de avond nog niet ten einde, want Gust wil later nog een glaasje water halen en struikelt over een inbreker...

EERSTE BEDRIJF

Scène 1

(Gust komt op – zet radio aan = klassieke muziek)

BERTHA : *(vanuit keuken)* Gust. Gust. Wanneer ga je nu eindelijk de vuilbak eens buiten zetten. Guuust!

(Bertha komt op, terwijl Gust ineens krom blijft staan)

Ha, daar ben je. Waarom antwoord je niet?

GUST : Ik zou wel willen, mijn druifke, maar ik kreeg daarjuist weer ineens zo een steek in mijn rug, dat ik bijna flauw viel. Ik kon me nog juist aan de kast vasthouden en ik was nog aan het bekomen, toen je me riep ...

BERTHA : Een steek in je rug? Carotten zeker. Maar dat is niets, je kan die vuilbak wel buiten zetten als het over is. *(gaat hoofdschuddend af)*

(Gust begint te morrelen aan de radio, tot muziek 'Stayin' alive' van de Bee Gees – gaat dan in 'Saturday Night Fever-houding' staan en danst enthousiast mee, daardoor ziet hij niet, dat Bertha terug binnengekomen is)

Hewel!

GUST : *(schrikt, gaat terug gebogen staan en kreunt)* Ja, Bertha, 't is niet wat je denkt. Dit zijn oefeningen, die ik moet doen van de kinesist, maar het helpt niet veel...

BERTHA : Vooruit, stukske komediant, naar de keuken. Daar zal ik eens wat andere oefeningen geven voor je rug. *(trekt Gust bij zijn oor naar de keuken)*

GUST : Ja, druifke, maar het doet echt nog zeer zene ... ai ai ai ... *(af)*

Scène 2

(Magda is ondertussen op gekomen en bekijkt het koppel glimlachend. Bertha doet teken om haar ongenoegen te tonen – af. Magda heeft map in de hand, kijkt drankvoorraad na in bar, checkt op haar lijst. Neemt een fles in de hand en onderzoekt hoeveel er nog in zit.)

MAGDA : *(roept)* Gracja. Gracja!

(Gracja komt op met stoffer in de hand)

GRACJA : Wat is er, madam?

MAGDA : Deze fles wodka is bijna leeg en gisteren was die nog meer dan halfvol. Er heeft nochtans niemand van de gasten gisteravond van gedronken. Heb jij er weer aangezeten?

GRACJA : Ikke? O neen madam. Maar ... toen ik gisteravond wilde opruimen, is die fles per ongeluk omgevallen ... Ik heb ze nog willen tegenhouden, maar het was al te laat en bloep bloep ... gelukkig was ze niet gebroken, madam ...

MAGDA : Ja, ja, dat zal wel ...

(Gracja wil vertrekken, maar Magda roept haar terug)

Zeg Gracja, is de beenhouwer al langs geweest om het vlees te leveren? Hij had beloofd om dat te doen vóór 7 uur vanmorgen, maar tante Bertha zei me daarjuist in de keuken, dat er nog niets gearriveerd was en ik had juist een pracht van een chateaubriand besteld ...

GRACJA : Wel madam, hij is wel een grote klomp vlees komen brengen, maar ik heb gezegd, dat u dat zeker niet goed zou vinden en dat hij dat stoofvlees maar eerst in stukskes moest snijden voordat hij het hier kwam afgeven.

MAGDA : Wat zeg je nu?

GRACJA : Jaja, niet met mij zene. Maar toen werd hij heel kwaad en heeft hij gezegd dat ik het dan maar ergens moest steken maar waar, dat heb ik niet verstaan en

hij is het terug afgetrapt met zijn vlees onder zijn arm ...

MAGDA : Maar Gracja toch. Dat was speciaal voor onze nieuwe gasten van vandaag. Dat was een heel duur stuk vlees, zo mals als boter, voor vanmiddag bij de kroketjes. Wat nu gedaan?

GRACJA : Och madam, we hebben nog een paar kippenbillen in de diepvries zitten, dat zal ook wel goed zijn zeker. Ik lust dat ook veel liever dan zo een klomp chattebra ... En waarom krijgen die nieuwe gasten zo een diner? Zijn die zo speciaal?

MAGDA : Ja inderdaad, heel speciaal : mijnheer is gehandicapt en heeft zijn privé-verpleegster bij. Het moet een rijke zakenman zijn. Hij is ook veeleisend, werd er aan de telefoon gezegd. Hij schijnt gewoon te zijn om in drie-sterren-restaurants te eten, dus die meneer moeten we zeker in de watten leggen. *(droomt hardop)* Stel dat die het hier zo goed vindt, dat hij de volgende keer terugkomt met zijn zakenrelaties of dat hij wil komen overwinteren ... dat zou nogal eens een reclame zijn. En dan komen we misschien nog eens op tv, bij Piet Uitdespuit of zo.

GRACJA : Dan is het te hopen, dat den John tegen die tijd de chauffage heeft kunnen repareren. Die ketel doet zo raar hé de laatste tijd. Ik heb het hem al wel tien keer gevraagd, maar hij zegt, dat hij dat vliegend wieleke nog niet heeft kunnen vinden ... Oh en madam, dat koppel van kamer 4 is daarjuist komen zeggen dat hun lamp niet meer brandt. Niet moeilijk, zoals die daar al heel de week hebben liggen boenken. Ik zal den John maar eens bellen zeker om dat te repareren hé madam?

MAGDA : *(hevig)* Neen neen .. Ik zal dat zelf wel doen. Ik weet, dat hij voor mij direct komt, en dan kan hij ineens straks wat blijven mee-eten nietwaar ...

(Smachtende blikken van beide dames, tot plots geroep en gegil uit de keuken)

Scène 3

(Tante Bertha komt op gelopen)

BERTHA : Magda. Magdake. De Gust heeft weer wat geflikt. Die kluppel heeft weer veel te hard aan het kraantje gedraaid en nu krijgt hij het niet meer dicht. Het blijft maar spuiten. Heel de keuken staat al onder water. En nu heeft hij niet beter gevonden, dan zijn vinger in de teut van de kraan te steken om het water tegen te houden ...

MAGDA : Ga dan rap het water afsluiten. De kraan staat in de kelder. Het is de linkse onderaan de trap rechts. John moet toch direct komen. Ik zal hem zeggen, dat hij dat eerst moet repareren.

BERTHA : Zeg, Grashke, kunt gij eens efkens meehelpen om de keuken op te kuisen? Laat de Gust maar met zijn vinger in die kraan zitten, dan kan hij niets anders naar de botten doen ...

GRACJA : Naar de botten? Aan zijne vinger? Dat is raar ...

(Bertha en Gracja af)

MAGDA : *(neemt gsm, tikt nummer in)* Hallo? John? Met Magda van Villa K.Nudde. Och John, we hebben je heel dringend nodig. Alles loopt hier mis. Ik voel me zo hulpeloos, kom alsjeblieft zo snel mogelijk ... O, kan dat? Dank je wel, John, ik zou niet weten, wat ik zonder jou zou moeten doen ... Zeg John, kan je ook een hapje blijven eten? Och, dat is toch het minste, nietwaar ... Wel, ik had gedacht aan een chateaubriand, maar die stomme Poolse dacht dat het stoofvlees was. Dom hé. Maar ik denk dat een lekker kippenbilletje met kroketjes en erwtjes en worteltjes er ook wel zal ingaan hé. 't Is wel traditionele zondagse kost maar ik kan van tante Bertha toch geen culinaire hoogstandjes verwachten. Het mens doet haar best zene, maar ja... Oké, tot seffens dan, dag John. *(gsm weg)* Voilà, zo moet je dat doen ...

(Er wordt gebeld)

(roept) Gracja. Doe de deur eens open. Dat zullen de nieuwe gasten zijn.

Scène 4

(Een rolstoel wordt binnengereden door de verpleegster. De invalide man kijkt knorrig om zich heen.)

MAGDA : *(gaat naar hem toe om een hand te geven, maar hij negeert het gebaar)* Dag meneer Verdonck. Hebt u het goed kunnen vinden? We zullen direct uw koffers naar uw kamer laten brengen, dan kunt u zich daarna wat opfrissen nietwaar ...

DOLF : Opfrissen? Wilt gij soms zeggen dat ik stink?

ANNA : Maar neen meneer Verdonck, ge moet alles niet zo negatief opnemen ... *(naar Magda)* Dat heeft hij nu altijd. Rond deze tijd is zijn pilleke bijna uitgewerkt, ziet u. *(tegen Dolf)* Maar straks zal hij wel wat beter gezind zijn nietwaar? ... *(terug tegen Magda)* Waar is de kamer?

MAGDA : *(roept aan de deur)* Gust. Breng mijnheer zijn valiezen eens naar kamer 9.

GRACJA : *(vanuit keuken)* Dat kan hij niet madam, hij zit nog altijd met zijne vinger in de kraan.

ANNA : Dat is niet erg, mevrouw, ik zal het wel zelf doen. Waar is de kamer?

MAGDA : Ik zal het even wijzen ...

(Magda en Anna af)

DOLF : Hé, laat me hier niet alleen achter in dit kot. Ge profiteert er weer van dat ik niet kan stappen hé. Jaja, laat me maar alleen. Ik ben toch maar een blok aan je been. Zet me maar ineens bij het grof huisvuil, dan ben je van mij vanaf. Maar neen, dat doe je niet, want dan ben je je vette pree ook kwijt, en dat is wat anders hé. *(kijkt rond)* Amai, waar hebben ze me nu weer gestoken. Voor de goede lucht zegden ze, ik zou eerder nog beginnen denken, dat het beentje in mijn neus aan het rotten is.

Scène 5

(Bertha komt op tijdens laatste zin)

BERTHA : Meneer, u mag gerust zijn, hier wordt alle dagen gekuist. Ik weet niet wat u ruikt, maar dat komt in ieder geval niet van ons. *(roept richting keuken)* Gust, doe je vinger maar uit de kraan, het water is afgesloten. *(gaat naar de bar)*

DOLF : Hela....

BERTHA : Is er iets meneer?

DOLF : O, daar is de bar. Dat is goed ... maar vet is 't precies niet: whisky, gin, wodka ... hmm.. die fles is bijna leeg. Hopelijk hebben ze nog ergens een volle staan.... porto, nog porto, en geen cognac? Amai, dat is ook van ik wil maar ik kan niet ...

(Bertha kijkt even rond in de bar, neemt een fles en gaat terug richting keuken)

Amai, zit jij van 's morgens al aan de drank?

BERTHA : Welnee, meneer, dat is voor de saus straks. *(af)*

DOLF : *(kijkt verder rond)* Ha, een tv ... dan kan ik straks toch nog naar de voetbal zien. *(geïnteresseerd)* Hmm, die schilderijtjes zijn niet mis... maar ik zou ze toch nooit aan mijn muur willen hangen ... Zeg, dat duurt nogal zene, ik zit hier al bijna een uur. Stel je voor dat ik juist nu een attack zou krijgen; ik zou allang dood en begraven zijn voordat ze me vonden. Ha, daar is iemand. Hallo! Help! Ik zit hier vast. Ik kan niet weg. *(boos)* Maar help me dan toch!

Scène 6

(Gust steekt z'n kop binnen, kijkt rond, haalt de schouders op en wil teruggaan)

DOLF : Awel onnozel manneke, zie je mij niet zitten? Ik crepeer hier bijna en gij steekt geen poot uit. Imbeciel!

GUST : O, dag meneer, scheelt er iets?

DOLF : Scheelt er iets, scheelt er iets? Er scheelt hier nogal veel. Wat voor een bende armoezaaiers is dat hier zeg? Ik betaal stukken van mensen voor een kamer en dan laten ze me hier gewoon zitten.

GUST : Sorry meneer, maar ik weet niet waar je het over hebt ... moet je ons madam hebben? Die komt direct, zene ...

DOLF : Ons madam, ons madam? Nee verdomme, ik wil mijn kamer. Ze hebben me hier al uren laten zitten, als een vod, maar dat laat ik zo niet. Oh neen, dat laat ik zo niet zene. Ik zal er direct eens een goeie advocaat tegenaan gooien. Uw madam zal dan rap failliet zijn. Als ze klanten wil hebben, moet ze maar zorgen dat er hier een serieuze service is, of ze kan gaan doppen.

GUST : Zeg meneer, een beetje kalmer zal ook wel gaan hé, wat ben jij een beurske met vlooiën. Als ik van jou was zou ik maar een beetje beleefder worden, anders zal ons madam jou rap het gat van de timmerman laten zien, rolstoel of niet. Ze heeft jouw paar euro's niet nodig, ze heeft geld genoeg. Ze zou gerust met haar bijoutherie kunnen gaan stoefen bij andere miljonairs, maar zo is ons madam niet, die heeft liever wat omhanden sinds haar man gestorven is ...

DOLF : Och god, is ze weduwe? Haar vent was zo ne ouwe snoeper zeker? Ja, die zal ze wel rap tussen de lakens versmacht hebben om zijn geld binnen te rijven ..

GUST : Neen meneer, dat had ons madam niet nodig. Zij was al rijk genoeg van haar eigen en ze heeft haar Karel altijd heel graag gezien.

DOLF : Och zevert niet en zorg dat ik hier zo rap mogelijk weg ben.

GUST : Meneer, ik help alleen beleefde mensen en daarbij, mijn vinger doet zeer want ik heb daarjuist een serieus accident gehad en ik denk dat ik een blauwe nagel ga krijgen, dus ik kan nu niet aan een rolstoel gaan duwen en trekken met die pijn.

DOLF : Carrottentrekker. Als je niet rap maakt dat je ...

Scène 7

(Magda en Anna komen binnen)

ANNA : Ha meneer Verdonck, zijn we weer wat opgewonden..? Kom, onze kamer is nu in orde. We zullen eens vlug een pilleke gaan pakken, dan voelen we ons weer direct véél beter ... en nog eens bedankt, madam Magda, voor al de hulp en de uitleg ...

MAGDA : Dat is graag gedaan hoor. Ik wens jullie een heel prettig verblijf toe. We zullen proberen aan al uw wensen tegemoet te komen. Het diner wordt geserveerd om 13 uur, tot zolang kunt u zich wat opfrissen en eventueel gebruik maken van onze voorzieningen.

DOLF : Daar is ze weer met haar ‘opfrissen’. Denkt dat mens nu echt, dat ik niets anders te doen heb dan me te wassen? Het zal hier een heel kort verblijf worden als dat zo doorgaat, het hangt hier al ferm mijne nikkel uit.

ANNA : Kom kom, meneer Verdonck, nu weer niet overdrijven. Seffens zie je daar weer helemaal anders tegenaan ...

(Dolf en Anna af)

GUST : Amai madam, wat hebben we hier mee in huis gehaald? Dat is een stiepele zot, let op mijn woorden, dat is een stiepele zot. En van stiepele zotten weet ik alles. Wie weet wat we daar nog mee gaan meemaken. Ik heb zo eens een film gezien hé van een vent in een hotel, die was ook een vijs kwijt en die wou alleman kapot maken met een bijl ...

MAGDA : Och kom, Gust, trek het je niet zo erg aan. Die mens is ziek; hij is hier voor de goede lucht, dat zal hem zeker goed doen en dan wordt hij vanzelf beter gezind. Allez vooruit, ga tante Bertha maar even wat helpen in de keuken, want seffens komt John de kraan maken en dan wordt het haasten om het eten op tijd klaar te krijgen ...

GUST : Oké madam, maar ik zal eerst ons Bertha een plakkerke rond mijn vinger laten doen, want die klopt nog altijd van zolang in die kraan te zitten ... zie maar ...

Scène 8

(Gracja op)

GRACJA : Komaan Gust, Bertha heeft je nodig, ze vroeg zich al af waar haar ‘lakkere’ bleef want ze wou u het een en ander laten proeven ...

GUST : O ja, sorry madam, ik kan nu niet blijven babbelen, want ik ben nodig in de keuken. *(af)*

MAGDA : John blijft zo lang weg? Ik zal hem nog eens even bellen ...

(Op dat ogenblik gaat de deurbel)

(neemt op via de parlofoon) Hallo? O dag John, kom maar binnen.

(Magda en Gracja proberen allebei hun haar wat te fatsoeneren, eventueel een knoopje van de bloes losmaken of hun kleren wat strakker trekken.)

Scène 9

(John komt op)

JOHN : Ha dag meisjes, hier is de Superman van Villa Knudde.

GRACJA : Och dag John, wil jij soms een borreltje? Een wodka? Ik verjaar vandaag en dat vraagt toch om een ...

MAGDA : Laat die mens nu eerst zijn werk doen, Gracja, anders hebben we morgenavond nog geen water in de keuken. Daarna kunnen we nog altijd een aperitiefje nemen, nietwaar John?

JOHN : Oké meisjes, je moet er niet voor vechten, eerst de plicht en dan het pleziertje. De kraantjesdokter gaat aan de operatie beginnen. *(af)*

GRACJA : Wat zegt die nu? Die is toch geen dokter?

MAGDA : Neen Gracja, dat is maar een zwanske van John ... en doe je bloes dicht. Zo warm is het nu ook weer niet. O ja, meneer Verdonck van kamer 9 heeft nog geen propere handdoeken, ga die eens vlug brengen. Neem er maar van die met het kroontje erop, dan kan hij zeker niet zeggen, dat hij geen koninklijke behandeling heeft gehad ... *(lacht)*

GRACJA : *(somber)* Bloes dicht, handdoeken brengen, en het is nog niet eender welke.

Ik wéét wel wat ze van plan is. Ik kan een uur staan zoeken naar die handdoeken en dan ben ik uit haar weg. En dat op mijn verjaardag ... Ze wil John weer helemaal voor haar alleen. Maar daar is ze nog niet mee klaar zene.
(af)

Scène 10

(Bertha brengt Gust aan de kraag naar binnen)

BERTHA : Neen Gust. *(afwisselend richting Magda en Gust)* John heeft liever dat jij uit zijn buurt blijft tot hij klaar is. Hij wil niet dat je je weer gaat bemoeien terwijl hij de kraan repareert. Als jij begint te ‘tantaffairen’ (= prutsen), zitten we binnen de kortste tijd weer zonder licht of zo ...

(Gust wil iets zeggen, maar Bertha geeft hem de kans niet)

Neen Gust .. Het is niet omdat jij vroeger, toen je nog facteur was, al eens brieven bij de loodgieter hebt gebracht, dat je nu weet hoe een kraan moet gerepareerd worden. Ga zitten en wacht tot John klaar is, dan mag je seffens nog eens van de pudding proeven.

(Gust gaat pruilend in de sofa zitten)

MAGDA : Och, tante Bertha, laat hem maar doen, hij heeft deze keer toch geen potten gebroken, John zal er wel voor zorgen dat hij met zijn vingers overal afblijft.

BERTHA : Ja maar, Magdake, je weet toch nog wat hij de vorige keer heeft geflikt. Hij ging eens even een ander lampeke indraaien en we hebben toen uren zonder elektriciteit gezeten want meneer was er in geslaagd om de grote plomb te laten springen. In de tuin kan hij niet veel kwaad doen, al heeft hij wel eens alle bloembollen ondersteboven geplant, zodat de tulpen en hyacinten pas in mei hun neus boven de grond staken ... Maar binnen in huis vertrouw ik hem voor

geen cent.

MAGDA : Och, hij doet dat toch niet expres. En hij is altijd goedgezind en gewillig genoeg. Wees blij dat je zo een vent hebt, er lopen er veel ergere rond. Mijn Karel was ook niet heel handig, maar hij was toch zo lief voor mij, dat ik hem alles graag vergaf ... ik mis hem nog elke dag, Bertha ...

(Ondertussen heeft Gust de afstandsbediening genomen, zapt even en kijkt dan vergenoegd naar tv)

BERTHA : Ja, kind, ik weet het. Je moeder vertelde mij dikwijls dat haar dochter een gouden man had gekozen. Spijtig dat je hem zo vlug verloren hebt. Zo een stom accident toch, maar ja.. Ondertussen zit mijne 'lakkere' die afstandsbediening naar de knoppen te helpen ... Ik zal hem maar terug meenemen naar de keuken. John zal wel bijna klaar zijn en dan kan ik ook verder gaan met het eten voor vanmiddag ... *(gaat naar Gust, neemt de afstandsbediening uit zijn handen en zet de tv af)* Zo, dat is beter. Komaan Gust, ik heb je nodig in de keuken, maar denk eraan: overal afblijven en John niet ambeteren.

GUST : Ja maar, het was juist zo een schone film. Nu weet ik niet of dat meisje en die gast gaan kunnen ontsnappen want die slechteriken zagen er zo vies uit ... Dat is nu ook weer geen werk zene Bertha, ik kan ook nooit eens op mijn gemakke naar de tv kijken ...

(Gust en Bertha af)

MAGDA : En zeg maar tegen John, dat hij achteraf naar het salon moet komen voor zijn aperitiefje.

Scène 11

(John op)